

[Undervisningsministeren.]

Skårup statsseminarium skal overflyttes til Odense, men der må ud fra de forhold, der ligger til grund for planlægningsudvalgets indstilling, forudses væsentlige betænkeligheder ved på længere sigt at lade seminariet forblive i Skårup.

Jeg tænker her navnlig på de krav til linjefagsundervisningen, der stilles i den nye læreruddannelseslov. Det er hensigten i de kommende år at etablere et samarbejde navnlig om linjefagsundervisningen mellem Skårup statsseminarium og Odense seminarium. Erfaringerne fra dette samarbejde vil tælle med i overvejelserne. Men jeg må gøre opmærksom på, at der i sagkyndige kredse på forhånd gør sig betænkelighed gældende med hensyn til at etablere et tilstrækkelig nært samarbejde mellem to seminarier, der ligger i en sådan afstand fra hinanden. I forbindelse med en eventuel flytning til Odense vil der naturligvis blive fundet anden anvendelse til undervisningsformål for seminariets bygninger.

Niels Eriksen: Jeg takker ministeren for svaret. Det var jo ikke helt, som jeg kunne ønske det. Jeg synes nok, at man i den planlægning, som nu skal ske, også bør tage andre hensyn, end der er gjort i planlægningsudvalget. Vi taler meget herinde om egnsudvikling. Er det nu rigtigt f. eks. for Fyns vedkommende at flytte alle undervisningscentre til ét område inde ved Odense? En tredjedel af Fyns befolkning bor i det nuværende Svendborg amt, og det passer Skårup seminariet udmærket til efter den statistik, som planlægningsudvalget har skaffet til veje.

Videre vil jeg gerne spørge: har det så mening med de store investeringer, der er sket i Skårup? Efter hvad jeg har fået oplyst, er der sket investeringer på op mod 25 mill. kr. igennem nu ikke så forfærdelig mange år. Det kan ikke være rigtigt, synes jeg, at man så pludselig siger: der ligger for så vidt en god skole, som måske skal udbygges noget mere — som ministeren også var inde på det — men som alligevel må kunne danne grundlag for en fortsættelse med en forholdsvist lille investering, men nu skal den nedlægges. At samarbejdet, som ministeren taler om, ikke kan foregå på tilfredsstillende måde mellem Odense og Skå-

rup, har jeg svært ved at forstå; der er jo ikke de lange vejstrækninger på Fyn, som der f. eks. er i Jylland. Derfor vil jeg stille det yderligere spørgsmål til ministeren, om ikke de ting, jeg her har nævnt, vil indgå i ministerens overvejelser.

Undervisningsministeren (Helge Larsen):

Jeg skal svare, at sådanne synspunkter naturligvis også indgår i overvejelserne. Men jeg må have lov at fremhæve, at spørgsmålet i forbindelse med læreruddannelsesloven først og fremmest er et pædagogisk spørgsmål og et spørgsmål om hensynet til, hvorledes man bedst og mest økonomisk og hensigtsmæssigt kan gennemføre de krav, som er stillet i den nye læreruddannelseslov.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Knud Østergaard* til forsvarsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give om udviklingen inden for den redningstjeneste, som Danmark deltager i sammen med bl. a. Sverige og landene omkring Nordsøen?“

Skriftlig begrundelse:

I de seneste år har vi set talrige eksempler på den danske eftersøgnings- og redningstjenestes effektivitet. Det synes imidlertid, som om den danske redningstjeneste er mere udviklet end redningstjenesten i de lande, vi samarbejder med, og at den danske redningstjeneste derfor påtager sig en større byrde, end der tilkommer os. Selv om vi er glade over at kunne yde denne indsats over for mennesker i fare og over at kunne støtte andre nationers redningstjeneste, må det på længere sigt rejse problemet, om økonomien bag disse opgaver fordeles på en for Danmark tilfredsstillende måde.

Formanden: Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Knud Østergaard: Hvad angår det internationale samarbejde om søredningstjenesten, er det teoretisk sådan, at hvert land har et ansvarsområde, der er identisk med landets civile flyveinformationsområde.